

Ένα μικρό πειρατικό καράβι

Το μικρό πειρατικό καράβι αρμένισε για μέρες στον ωκεανό. Οι 4 πειρατές, ο Τζόσουα, η Κόνα, η Ελένη και η Μαλάλα, μελετούσαν τον χάρτη του χαμένου θησαυρού αλλά ακόμα δεν είχαν καταφέρει να εντοπίσουν πού ήταν κρυμμένο το σεντούκι, στο οποίο ήταν φυλακισμένες όλες οι λέξεις του κόσμου.

Όλες ή μήπως είχαν ξεφύγει κάποιες;

Έπρεπε οπωσδήποτε να το βρουν...

Γιατί αν δεν υπάρχουν γράμματα και λέξεις, πώς θα διαβάσεις ένα ωραίο παραμύθι, πώς θα γράψεις μία κάρτα σε ένα φίλο, σε μία φίλη και το κυριότερο πώς θα μπορέσεις να πεις αυτά που δεν λέγονται με το στόμα. Μπορεί να ακούγεται λίγο μπερδεμένο, αυτό το τελευταίο, αλλά για σκεφτείτε πώς θα ήταν η ζωή μας αν δεν μπορούσαμε να γράψουμε και να διαβάσουμε.

Όχι, όχι οι λέξεις δεν είχαν κρυφτεί, ούτε είχαν θυμώσει. Ο κύριος Αναλφάβητος τις είχε αρπάξει από τα σχολεία, τα βιβλία και τα τετράδια των παιδιών. Πολλοί λέγανε ότι ήταν ένας πολύ κακός άνθρωπος, που μισούσε τα γράμματα και γι' αυτό τα έκανε αυτά.

Ήταν όμως πράγματι έτσι;

Ένα πρωινό η Κόνα πήρε το καλάμι της και ξεκίνησε το ψάρεμα. Είχε βυθιστεί στις σκέψεις της, όταν ξαφνικά το καλάμι της βάρυνε απότομα. Η Κόνα κρατήθηκε από την κουπαστή του καραβιού για να μην πέσει στη θάλασσα και άρχισε να φωνάζει τον Τζόσουα, την Ελένη και την Μαλάλα για να την βοηθήσουν.

Φανταστείτε την έκπληξή τους, όταν μετά από λίγη ώρα έβγαλαν από το βυθό μια μουσκεμένη και αρκετά ταλαιπωρημένη λέξη. Η λέξη πήρε μια ανάσα και εξήγησε στην παρέα των πειρατών την περιπέτειά της. Είχε καταφέρει να δραπετεύσει από τα δίχτυά του κυρίου Αναλφάβητου και τώρα έψαχνε βοήθεια για να απελευθερώσει και τις υπόλοιπες λέξεις.

Οι 4 πειρατές δεν δίστασαν ούτε μια στιγμή. Δέχτηκαν αμέσως να βοηθήσουν τις λέξεις. Η Μαλάλα τότε πρότεινε να πάνε κόντρα στο ρεύμα γιατί αυτό ήταν που έφερε τη λέξη μέχρι εδώ. Πάλευαν μέρες κόντρα στο ρεύμα, ώσπου κάποτε φτάσανε σε μια στεριά και τα πρώτα πράγματα που αντίκρισαν ήταν ψηλά κτίρια, ουρανοξύστες, πολλά αυτοκίνητα και ένα τεράστιο άγαλμα. Δεν έχασαν καιρό, κρύψανε τη λέξη στην τσέπη τους και άρχισαν να ψάχνουν λέξεις σε όλη την πόλη. Μα λέξεις δεν υπήρχαν πουθενά! Οι ταμπέλες ήταν άδειες, τα βιβλιοπωλεία πουλούσαν άδεια βιβλία, τα σχολεία ήταν κλειστά.

Ξαφνικά ακουστήκαν περίεργες και παράξενες φωνές. Οι 4 πειρατές κοιτάξαν ολόγυρα, αλλά δεν είδαν κανέναν. Οι φωνές όμως επέμεναν! Τέντωσαν τότε τα αυτιά τους και μετά από λίγο κατάλαβαν ότι οι φωνές έρχονταν από το καπάκι του υπονόμου. Το σήκωσαν με προσοχή και είδαν, μα δεν πίστευαν στα μάτια τους, είδαν 2 μικρές λαχανιασμένες λέξεις. Οι λέξεις εξήγησαν ότι το είχαν σκάσει από κλειδωμένο σεντούκι του κυρίου Αναλφάβητου και έψαχναν για βοήθεια.

Οι πειρατές έκρυψαν τις καινούργιες λέξεις στις τσέπες τους, χώθηκαν στον υπόνομο και αφού περπάτησαν για αρκετή ώρα έφτασαν στο υπόγειο ενός κτηρίου. Οι λέξεις τους οδήγησαν στο σεντούκι και εκεί με 2-3, χτυπήματα, εντάξει μπορεί και περισσότερα, οι πειρατές άνοιξαν το σεντούκι.

Οι λέξεις πετάχτηκαν από μέσα και ευθύς αμέσως άρχισαν να τραγουδάνε, να χορεύουνε και στο τέλος όλες μαζί φτιάξανε ένα ωραίο παραμύθι και άρχισαν να το διηγούνται.

Κάνεις, μα κάνεις δεν πρόσεξε ότι ο κύριος Αναλφάβητος ήταν κρυμμένος σε μια γωνιά και τους κοιτούσε όλη αυτή την ώρα. Όταν τελικά τον είδαν τους κόπηκε η ανάσα. Αδίκως βέβαια, γιατί, αν τον παρατηρούσαν καλύτερα, θα έβλεπαν ότι από τα μάτια του κυλούσε ένα δάκρυ. Πότε στη ζωή του δεν είχε ακούσει ή διαβάσει ένα παραμύθι. Και ένιωθε τόσο ωραία τώρα που το άκουγε από τις λέξεις!

Όταν τον ρώτησαν οι πειρατές και οι λέξεις γιατί κλαίει, εκείνος απάντησε ότι κλαίει για όλα τα παραμύθια που δεν κατάφερε να διαβάσει, γιατί πότε του δεν πήγε σχολείο. Ούτε και κανείς από την οικογένειά του...

-Ποτέ δεν είναι αργά, φώναξε μια λέξη!

-Ναι, ναι, φώναξαν όλες μαζί και άρχισαν να ανακατεύονται όλες μαζί και να φτιάχνουν καινούργιες λέξεις στο λεπτό!

Ο κύριος Αναλφάβητος ήταν πολύ χαρούμενος, που θα μάθαινε να γράφει και να διαβάζει λέξεις και από την πολύ χαρά του ήρθε και μια φανταστική ιδέα! Να γράψει σε όλους τους Υπουργούς του κόσμου ένα γράμμα και θα τους ζητάει όλα τα παιδιά του κόσμου να πηγαίνουν σχολείο!

-Όμως δεν προλαβαίνω να μάθω τόσες λέξεις μέσα σε μια μέρα, είπε κάπως απογοητευμένος

-Και γι' αυτό σκας, είπαν όλα τα παιδιά μαζί. Θα σε βοηθήσουμε και εμείς! Και όχι μόνο εμείς... Ε, παιδιά, ναι, σε εσάς μιλάω, σε εσάς που ακούτε ή διαβάζετε το παραμύθι, θα βοηθήσετε;

Πάρτε χαρτί και μολύβι, χρώματα και μαρκαδόρους και γράψτε ή ζωγραφίστε γιατί θέλετε να πηγαινε σχολείο.

Και μην ξεχάσετε να μας τα στείλετε στην ηλεκτρονική μας διεύθυνση, υπόψη κυρίου 2Π.